

การเลี้ยงดูความเชื่อของลูก 10 วิธี

โดย นพลักษณ์ เคเบิ้ล

1. บอกลูกว่ารักด้วยวาจาคำพูดของเรา

ตอนเด็ก ๆ ดิฉันจำได้ว่าถ้าพ่อต๊ะจะไม่รักพ่อ (ชั่วคราว) แล้วจะวิ่งไป “สวมวิกกี้” กับแม่ แต่พ่อ ลูกแม่ตีมาก็จะเลิกรักแม่ (ชั่วคราว) แล้ววิ่งไป “สวมวิกกี้” กับพ่อ ไม่ทราบคุณเคยเป็นไหมคะ บางครั้ง เด็ก ๆ มีความเข้าใจที่ผิดต่อการกระทำของผู้ใหญ่และลืมไปว่าเรารักเขา สังคมไทยเราจะไม่แสดงออก เหมือนฝรั่งเขาซึ่งก็รวมไปถึงเรื่องบอกว่ารักด้วยวาจาคำพูด ดิฉันจะบอกลูกโตทุกวัน โดยเฉพาะจะเป็น คำพูดสุดท้ายของแม่กับลูกก่อนจากกัน (เช่นเขาไปโรงเรียน หรือ ไปค้างบ้านตายาย) และก่อนเขา หลับตานอนว่า “I love you, Ben.” และลูกจะตอบทุกครั้งว่า “I love you, Mommy.” (หมายเหตุ: ลูกเป็น ลูกครึ่งเลยใช้ภาษาอังกฤษที่บ้าน) อีกครั้งหนึ่งที่ดิฉันและสามีพยายามกอดและบอกลูกว่าเรารักเขาก็ ตอนหลังจากเขาถูกตีไปสักพักหนึ่งที่บ้านเราจะทำเช่นนี้เสมอเพื่อเป็นการคุยกับเขาว่าเขาถูกตีเพราะ อะไรและย้ำกับเขาว่าเรารักเขา

แม้แต่ผู้ใหญ่เองก็ต้องการได้ยินคำนี้ ทั้งผู้ใหญ่และเด็กจะได้รับกำลังใจจากวาจาคำพูด ดังนั้น (ขอให้คำว่า) ให้เรา “ฟุ่มเฟือย” ในการแสดงความรักความเอ็นดูต่อลูกและการเอ่ยคำชมด้วยปากของเรา ตลอดวัยต่าง ๆ ของลูก พยายามให้ลูกได้ยินคำอันล้ำค่าว่า “พ่อรักลูก” หรือ “แม่รักลูก” เสมอ จะสังเกต ได้ว่าเด็กที่ได้รับความรัก (อย่างถูกต้อง) จะเป็นเด็กที่อบอุ่นแฮปปี้มีความสุขและไม่เก็บกดก้าวร้าว

2. อธิษฐานเพื่อลูกโดยออกชื่อที่ละคน

ดิฉันไม่ใช่สำนักอธิษฐานเก่งเหมือนพ่อแม่ แต่ยอมรับว่าตัวเองเป็นตัวเป็นตนอยู่ได้ทุกวันนี้เพราะ พ่อแม่คุกเข่าอธิษฐานเผื่อมาตลอด และคิดว่าทุกวันด้วยคະลักษณะนี้น่าจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เรานำไปใช้ได้

3. อธิษฐานกับลูก

สมัยเด็ก ๆ ครอบครัวดิฉันจะพยายามมีเวลาอธิษฐานด้วยกันเสมอ พอถึงเวลานั้นที่ไร แหมมัน อยากจะมุขหนีขึ้นห้องนอนทุกทีไป ก็พ่อแม่เป็นนักอธิษฐานและอธิษฐานยาวยาวนี่คะ แต่ความที่เป็นที่

คนโตกลัวเสียฟอร์มก็ต้องเก็บความรู้สึก เดี่ยวนี้คิดดูแล้วก็ขอบคุณพระเจ้าที่พ่อแม่ปลูกฝังการอธิษฐาน แม้จะไม่ใช่นักอธิษฐานมืออาชีพแต่ก็จะปฏิบัติทุกวันคืออธิษฐานกับลูกทั้งสองจนเขาคุ่นเคย

4. หัวเราะเยาะ ๆ

เขาว่าอารมณ์ขันเป็นยาสุขภาพชนิดหนึ่ง บ้างก็ว่าการหัวเราะเยาะ ๆ ก็ทำให้เราอายุยืน ครอบครัวที่หัวเราะด้วยกันเป็นครอบครัวที่เป็นปึกแผ่นค่ะ

5. อ่านหนังสือให้ลูกฟัง

เรื่องนี้เรื่องใหญ่มากสำหรับบ้านดิฉันการอ่านหนังสือให้ลูกฟัง นอกจากจะเป็นการใช้เวลาด้วยกันที่ดีในครอบครัวแล้วยังเป็นการปลูกฝังให้ลูกรักการอ่าน ผลพลอยได้ก็คือทำให้ลูกฉลาดหรือฉลาดขึ้นอีกด้วย

6. คุยกับลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดีในสังคม

จำได้ไหมคะเรื่องพระพุทธเจ้าเป็นเจ้าชายสิทธัตถะอยู่ในพระราชวัง ไม่เคยพบสิ่งไม่ดี พอออกมานอกพระราชวังเกิดช็อกเพราะไปเห็นคนเกิด แก่ เจ็บ ตาย เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการกันไว้ดีกว่าแก้ก็อย่าเมินเฉยต่อการให้ความรู้แก่ลูกเมื่อเขาเกิดไปพบสิ่งไม่ดี การคุยกันบ้างในเรื่องที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ดีเพื่อว่าลูกจะได้ไม่ไปเรียนรู้จากเพื่อน หรือเรียนรู้ด้วยวิธีอื่นเมื่อเขาโตแล้ว

ลูกชายอายุ 4 ขวบของดิฉันเริ่มถามแล้วว่าทำไมผู้หญิงสูบบุหรี่ และทำไมมีสัญลักษณ์ “ห้ามสูบบุหรี่” หรือ “No Smoking” ตามสถานที่สาธารณะ แทนที่จะปิดเปลี่ยนเรื่อง เป็นสิ่งจำเป็นมากที่เราจะต้องตอบคำถามของลูกทุกคำถาม และใช้โอกาสนั้นพูดคุยกับเขาไปด้วย เป็นการสั่งสอนเขาไปในตัว เรื่องไม่ดีที่จะคุยกับลูกก็ต้องเหมาะสม ไม่ใช่มานั่งคุยเรื่องการฆ่าฟันแทงกัน การคอร์รัปชันการทุจริต ฯลฯ เราต้องเลือกสิ่งที่เด็กเข้าใจและรับได้ เช่นเรื่องการทิ้งขยะ แบบพวกโครงการ “ดาวพิเศษ” เขาทำกันอะไรอย่างนี้เป็นต้น

7. ถ้าคุณดูโทรทัศน์ ให้โทรทัศน์เป็นทาสของคุณ

เรื่องโทรทัศน์เป็นเรื่องที่พูดกันไปพูดกันมา เอาเป็นว่าถ้ามีโทรทัศน์ก็อย่าตกเป็นทาสของมัน คนเป็นจำนวนมากเปิดโทรทัศน์ด้วยความเคยชิน (ความที่มีดู) ทั้ง ๆ ที่บางทีบางรายการก็ดูไปงั้น ๆ เพราะเกิดความเคยชินว่าต้องดู ให้เรารู้จักความพอดีและรู้ถึงเวลาที่จะปิด เราจะต้องควบคุมมันได้ ไม่ใช่ให้มันควบคุมเราเด็ก ๆ จะเลียนแบบผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้ใหญ่ควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการดูรายการที่มีเนื้อสาระและรู้จักเมื่อเวลาพอเหมาะพอควร และรู้จักการควบคุมดูโทรทัศน์ของลูก เช่น เมื่อลูกทำ

การบ้านเสร็จแล้วก็สามารถดูรายการเด็กได้ 1 รายการตอนเย็น หรือวันหยุดแบบวันเสาร์ให้ดูการ์ตูนตอนเช้าได้ โดยมีเวลาปิดโทรทัศน์ไม่ใช่ให้ดูทั้งวัน อะไรทำนองนี้

8. ปล่อยให้ลูกเห็นเราร้องไห้

น้ำตาไม่ใช่เป็นเรื่องของความอ่อนแอ พระเยซูคริสต์เองแม้พระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบพระองค์เองยังเคยร้องไห้ การที่ลูกหรือเด็กเห็นเราร้องไห้ทำให้เขามีความเข้าใจว่าเราก็มีความรู้สึกเช่นกัน เราไม่ได้แข็งกร้าวใจไม่ใจหิน เมื่อเราเสียใจเราก็ร้องไห้เหมือนกับเขา บางครั้งน้ำตาก็แสดงความอ่อนโยน

9. สอดแทรกพระคัมภีร์ในการพูดคุยประจำวัน

ปลูกฝังความคิดลูกให้ใกล้ชิดเรื่องของพระเจ้า ไม่มีใครสอนลูกหรือมีอิทธิพลต่อลูกได้เท่าพ่อแม่หรืออากะ เรื่องของพระเจ้าเราสามารถจะสอดแทรกได้ตลอด เช่น ทำไมเราอธิษฐานก่อนรับประทานอาหาร ทำไมเราไปโบสถ์ ทำไมธรรมชาติสวยงาม ฯลฯ

10. ฝึกวินัยลูกอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

เรื่องความเสมอต้นเสมอปลายเป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวด สามิของดิฉันพร้าขอร้องเสมอให้ฝึกวินัยลูกอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ถ้ามีกฎอย่างหนึ่งกฎนี้ต้องตายตัว ไม่ใช่วันนี้ห้ามอีกวันไม่ห้ามเด็กจะไม่ได้ไม่สับสนต่อระเบียบวินัยหรือการสอนของเรา เช่นถ้าห้ามนำอาหารมารับประทานในห้องรับแขกก็ต้องถือกฎนี้ตลอดรอดฝั่ง ไม่ใช่วันนี้ห้าม พรุ่งนี้ไม่ห้าม หรือบางวันแม่ทำเอง บางวันพี่เลี้ยงทำบ้าง อย่างนี้ไม่ได้ หรือเช่นเคยอนุญาตให้ลูกขี่มoped แต่อีกวันไม่ใช่เขาขี่ ใดๆ โดยบอกว่าเดี๋ยวพี่เสีย อย่างนี้ก็ไม่ได้ เราไม่ต้องถึงขนาดเข้มงวดกับลูกเพราะเด็กก็คือเด็กวันยังค่ำ แต่เราต้องรู้ตัวว่าการสอนการฝึกวินัยของเราต้องมีวินัย ทำอะไรที่ดีต้องเสมอต้นเสมอปลาย

การเป็นพ่อแม่คนไม่ใช่สิ่งง่าย ดิฉันยังดิ้นรนตลอดเวลาในการเป็นแม่ที่ดี หวังว่า 10 ข้อนี้จะช่วยกระตุ้นหรือตอกย้ำความคิดของพี่น้องทั้งหลายบ้างไม่มากก็น้อย เรามาช่วยกันอธิษฐานขอพระเจ้าทรงโปรดเพิ่มเติมกำลัง สติปัญญา และพระคุณแก่เรามาก ๆ ด้วยเถอะคะ